

søge Skolen som Praktikant, dels til Undervisning i nødvendige Fag. Det har altsaa aldrig været saaledes og er heller ikke for Tiden saaledes, at man blot paa Grundlag af Kundskaberne fra Folkeskolen og denne Praktikantvirksomhed kan gaa ind i Seminariet. Det er nødvendigt, at man undervises i visse Fag, og nu er det altsaa Spørgsmaalet, om disse Fag skal udstrækkes til ogsaa at omfatte Sprog. Det, der er den største Vanskelighed, er jo, at Lærerne ikke kan Sprog, men jeg beder dog ærede Medlemmer tænke paa, at dette Forhold ikke er evigtvarende. Naar vi faar Undervisning i Sprog paa Seminarierne, vil der kun gaa en lille Aarrække, inden disse nyuddannede Lærere spredes over Landet og er i Stand til at give de unge Undervisning ogsaa i Sprog. Det er altsaa kun en Overgangstid, der er Tale om, og i den Tid vil det, naar alle gode Kræfter forener sig, være ganske let at hjælpe de paagældende, idet man kan yde saadanne unge, som bor i en Egn, hvor de ikke kan faa den paagældende Undervisning i Sprog, en økonomisk Støtte til at søge Uddannelse et andet Sted. Det er for øvrigt allerede nu Skik og Brug, at de unge ikke bliver i Hjemmet og søger Uddannelse hos den stedlige Lærer, men drager til Højskoler eller andre Steder, hvor der er indrettet den Slags Praktikantoptagelseskursus til Seminariet. Nede i Haderslev er der ved Statens Lærerseminarium endogsaa indrettet en Præparandklasse, og der er ogsaa adskillige af vore private Seminarier, der har saadanne Klasser. Det er altsaa slet ikke noget ukendt, at de unge drager til en Uddannelsesanstalt for at faa de Kundskaber, der er nødvendige for at komme paa Seminarierne. Men, som sagt, naar man vil gaa med til at indføre obligatorisk Sprogundervisning, følger ganske naturligt deraf, at man ogsaa maa gaa med til at kræve Sprog ved Optagelsen paa Seminarierne.

De næste Udtalelser har navnlig samlet sig om de nye Fag paa Seminarierne og den forøgede Uddannelsesetid. Fra vort Parti er der givet Tilslutning til denne forøgede Uddannelsesetid, og ligeledes har den radikale Ordfører (A. M. Hansen) udtalt sig derfor. Det ærede radikale Medlem Hr. Valdemar Nielsen, der senere havde Ordet, syntes ikke at have denne Opfattelse. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Vesterager) har givet Tilslutning til den 4-aarige Uddannelse, og indenfor Venstre har det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard, om end noget betinget, givet Tilslutning dertil, medens det ærede Medlem Hr. Klaus

Berntsen har givet sin uforbeholdne Tilslutning. Jeg har allerede ved Omtalen af Optagelsesbetingelserne talt om de nye Fag, de to Sprog, og ogsaa omtalt, hvilken Stilling de forskellige Partier har taget til denne Sprogundervisning. Fra alle Sider er det blevet erkendt, at Sprogundervisningen er en Vinding for Lærerne, det er ogsaa blevet omtalt, at dette Krav om den forøgede Viden og de forøgede Dannelsesmuligheder, som man kan faa gennem Sprogundervisningen, er Lærernes eget Krav, og der er blevet henvist til, at det forøgede Samkvem mellem Landene nødvendiggør, at Lærerne faar Uddannelse i Sprog. Der er ganske vist, saa vidt jeg husker af det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard, talt om, at det var ikke alle Lærere, der fik Brug for Sprog, i nogle Skoler er der optaget Sprogundervisning, og dér vilde de faa Brug derfor, men der er andre Skoler, hvor der ikke er optaget Sprogundervisning, og dér havde de ingen Brug derfor. Jeg tror ikke, man kan se saa mekanisk paa, hvad det betyder at have Sprogkundskaber, og desuden er det temmelig umuligt at praktisere i Virkeligheden, thi man kan ikke forlange, at en Skole, der har Sprogundervisning, ved en ung Mand's Indtrædelse i Seminariet skal give ham Løfte om, at hvis han læser Sprog, skal han faa Adgang til Embede i den paagældende Skole, saa jeg tror nok, at denne Adskillelse mellem dem, som lærer Sprog, og dem, som ikke lærer Sprog, vil være temmelig uheldig og uigennemførlig i Praxis.

Der er saa talt en Del om de andre nye Fag, som foreslaas indført i Lærerskolen, og der er blevet railleret lidt over, at man under Historie ogsaa havde optaget Samfundskundskab og Nationaløkonomi og under Naturhistorie havde optaget Sundheds-lære. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen har ramt det rigtige ved dér at udtale, at det, som der er Tale om, ikke er at fylde noget nyt paa, men tværtimod at omdanne de gamle Fag. Jeg havde fornylig Lejlighed til at overvære Undervisningen i en af vore Statsskoler, hvor der gives Undervisning i Samfundskundskab. Eleverne eksamineredes i Grundloven, og det gik for sig paa den Maade, at de blev eksamineret i, hvornaar den første Grundlov var givet i Danmark, de gik helt tilbage til Erik Glippings Haandfæstning i 1282 og gav saa gennem Eksaminationen en Redegørelse for, hvorledes Forfatningsforholdene havde ændret sig i Danmark, alt sammen idet de redegjorde for Udviklingen i de Haandfæstninger, som de danske